

PILIZOTA SZANDRA

MARGA: KUDRIC PUCÉR KÍSÉRTETE

részletek

Az izzóvalagájú

*Zakató' a vonat a sötétbe'
Beograd felé.
A kupéba' meg a papó szovel.
Meg nem ébred a'.*

*Szöksz, Izzóvalagájú Leán!
Mi va' neked ottan a végébe'?'
A' is zakató!
Meg valódi bőrbő' va' a karimája.
Meg a farka á' nekije föl felé.
Meg a karjai hínak téged.
Meg a fejin va' neki a gázálarc.*

*Nevecc rajta meg a valagad még jobban izzik.
A Trombitakirály csókokat fú' a szájadba.
Meg a szemei gülük a maszba'.*

*Közbe' meg zakató' a vonat a sötétbe'.
Körbe' rohan a hajtókar.
Meg a fekete hajatok a maszkot táncójja körbe.
Meg a Trombitakirály a peckeden jáccik.
A szoknyád alatt.*

*Visongasz, Izzóvalagú Leán!
Meg a vonat zakató' a sötétbe'!*

**PILIZOTA SZANDRA 1976-
ban született Dunaújvá-
rosban, jelenleg is ott él,
kertészként dolgozik,
gyerekkora óta ír.**

Angyalcsináló

Rúg a' Izzóvalagájú Leán'.

Min' a lú.

A térgyedet éri, vén Drabarica.

Kajabá'ni kezdesz:

– Há' mit viszkedett a picsád, buta leán'?!
Pök a' Izzóvalagájú Leán'.

Aszt a baró bibircsókádat talájja.

– Meglássá, a Trombitakirály e'szöktet engemet!

Nincse' foga a röhögésednek:

– Méé kéne a gazdag legénnek a falu csorró kú'vája?

Megin' rúg a' Izzóvalagájú Leán'.

Min' a lú.

Meg túled röpül nekije a nyakleves.

A takony menetet csiná'.

Az Izzóvalagájú Leán' nyaka körű'.

Gyün a bajúszos Sofia komisszárnő.

Leszorítja a' Izzóvalagú Leán' kalimpálós lábait:

– Kezdhetjük, Drabarica mama!

Felvesző' egy poharat a' asztraló'.

A' Izzóvalagájú Leán' alvása va' benne.

– E'mén a hasadbó' a Trombitakirály zabikölke!

Meg eszt is vartyogod:

– Asztán azonna' férjhö mégy a Vladóhó'.

Kotyoggya a mákonyos pohár.

– Jó leán' leszó', és aszt csiná'od, amit a papód mond!

Ecetszagos majrét simogacc a' Izzóvalagájú Leán' orcáján.

Altatóda't dúdó'sz néki.

Min' a' ijett purdénak.

Sodrásba'

*Korog a csatorna hasa.
Meg fekete hullámozás a foga.
Fekete meg hideg.
A te izzó valagádat hűti, Izzóvalagájú Leán'!*

*Meg a mejjeid a vízbe' lebegnek.
Meg szusz né'kű' táncó'sz.
Meg a rózsás szoknyád fodrosodik.
Meg a söprűs szempilládat kamelják a halak.*

*Merett halszem a Trombitakirály szerelme.
Merett meg békés.
Min' a murtáv.*

*Meg a csatorna hasa is megbékél mán.
Zubog a víz a sötétbe'.
Meg büffén', mer' jóllakott.
Veled.
Sodrás emészt e' tégedet, Izzóvalagájú Leán'!*

A tepszin

*A tepszin va' a hulla.
Meg mindene cakkos.
Megrágták a leán't a halak.
Meg szaga va' nekije.
Meg a rendőr kamerádok szédű'nek tüle.
Ioan, te meg okádná'.
De a pofádat befogja a' ideg!
Sápacc meg bólinc:
„A Milena a'!”*

Hazudgá'sz itten is, Ioan!
Min' otthon a pereputtynak!
E' a' Izzóvalagájú Leán'
De a romnyid is a' vó't!
Há' egyre mén!

„A Milena va' a tepszin!” – öklendesz.
Asztán fucc.
Mén a csorbaleves a vécébe.
Meg a csempe össze.
Mer' meg akar tégedet fújtani.
Meg a csap rádpök.
Meg a víz hideg.
Felébrecc túle.

Meg megin' fucc.
Górdúl a lépcső alattad.
Szíved a torkodba'.
Te meg hama' az autódba'.
Gázra lépné'.

Beszorú' a' ajtóba a' anyós feje.
Hosszú a' meg bús, min' a lúé.
Vurlyal.
Szakad befelé a dobhártyád.
E' szakíjja be asztat:
– Özvegy vagy, szarházi gazember!
Meg e':
– Mos' mán kúrelheted a koporsódat!
Meg e':
– A Devla tégyen tégedet beléje!

Emeli a bottyát a' anyós.
Üt véle, üt meg üt.
Görnyecc meg ordícc:
– Ne báncsá' mán!

Fáj, mikó' a Devla ver!
De még jobban fáj, mikó' a' anyós csinájja eszt!

Megin' a pucér kísértet

Marian, lapú'sz meg a puskádat emeled.
Nem aszt, ami a gagyádba' va'.
Hanem aszt a fémcsöveset.

Fogod eszt a csöveset.
Meg irányítod.
Kereső' véle a temetési menetbe'.
Aszt a szalonnafájú Ioant!
– Megdeglessz, rohatt gyilkos! – acsarogsz.

Ottan va' a' Ioan.
Ottan a kalapos cigán'emberek köszt.
Pájinkáznak meg rínak a Dimescuk.
Pájinkáznak meg rínak a Bijelichek.

Csak a girhes Zora Bijelich nem rí.
Amottan va' hátúl.
Hátúl rángattya pórázon a vad és fekete kutyákat.
– Gyűjjetek mán meg nyughassatok! – mongya.
Meg eszt is mongya:
– Há' akkó' kaptok maj' túlem!
Zora kezibe' nagyra nől a pórázok csokra.
Húzza láb hó' a degeket a leán'.

Asztán meg felbámúl.
Gülük lesznek a szemei.
Meg elsápad.
Meg elengedi a degeket.
Meg visít:
– Kigyűtt a kuzinom le'ke a koporsóbú'!
– Mi??? – mordúl az összes pereputya.
– Há' ottan va'!
Meg eszt sikoltya:
– Há' nem láttok a szemetektú'?!

*Marian, fogas izéket lácc a valagadba'.
Min'kettő fekete, min' az ördög.
A degek leszedik a gagyádat.
Meg rángattyák lefelé a kabátodat.
Meg a' inget elejit tépik.
Pucér vagy, Marian.
Hát eszt láttják a Bijelichek is.
Meg eszt láttják a Dimescuk is.
– A Kudrici Pucér Strigo! – sikoltyák a romnyik.
– Kapjuk e' meg karót nekije a szívébe! – ordíttják a mandrók.*

*Marian, fucc.
Meg a' inad szakad.
Meg nyomodba' a degek.
Meg a villogós bicskák.
Meg a puffogós pisztolyok.
Meg a koporsóvivős autó.
Meg a koporsó.
Meg a koporsóba' a' Izzóvalagájú Leán'.
Meg mögöttük a pap.*